

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 245.

Trettende Session.

58de Møde.

Torsdagen den 13de December Kl. 1.

(Forsæt.)

Barfod: Dersom jeg altsaa, hvad jeg paa Grund af den ærede Formands Erklæring seer mig nødt til at antage, er gaaet udenfor den her gjældende rette parlamentariske Orden, saa har jeg ganske vist fuldelig fortjent den Advarsel, som den ærede Formand har givet mig, og jeg skal da fremtidigt vide, haaber jeg, at udtale mig saaledes, at den ærede Formand ikke skal finde Anledning til at gjentage sin Advarsel eller afbryde mit Foredrag. Jeg behøver ikke at paaberaabe mig Nogen som helst Udtalelse, jeg behøver hverken at paaberaabe mig Erklæringer, som jeg selv eller Andre have hørt; det er vist og vitterligt, at saadanne fra Folketirkens Lærdomme afvigende Opfattelser findes trindtomkring i Landet og hos Mange af Præsteskabet; men dersom det er Tilfældet, og dersom en Menighed bliver opmærksom paa, at den bestiftede Lærer lærer, hvad der er stridende imod Folketirkens Lærdomme, ja, jeg kunde sige, imod Christendommens Lærdomme, og en saadan Menighed ikke alene bliver opmærksom derpaa; men med Troens Varme og Inderslighed vender sig bort fra en saadan Lærer, saa forekommer det mig, at det Heldigste, der kunde skee, vilde være, at den vendte sig bort fra den enkelte Lærer til en anden Lærer i Folketirken; det var, siger jeg, det Allerheldigste, men man kunde ogsaa tænke sig, at den vendte sig væent bort fra Kirken eller vendte sig til alle mulige Secter; men vendte den sig

til en anden Lærer i Kirken, saa kunde dog vel den Tid komme, da det var nødvendigt, da det laae i Forholdets Natur, at den valgte Præst maatte benytte Sognets Kirke baade til de af Udvalgets Fleertal foreslaaede kirkelige Handlinger og til Altergang og Prædiken, kort sagt, til den hele Gudstjeneste. Man svarer dertil: Men naar vi vedblive at holde Kirken lukket, kan han ikke gjøre det. Jeg skal da ikke minde om, at Borgerne i Viborg brød Kirken op for Hans Tausen, for at han kunde prædike i den; jeg skal ikke minde om slige Scener, mere eller mindre ulovlige, men jeg skal kun sige, hvad der kan naturligt skee, og hvad der rimeligvis vil skee: Abner man ikke Kirken for dem, saa holder man fuld Gudstjeneste udenfor Kirken, og det gjør man ikke alene i England, Nordamerika og andre Steder, men det har man gjort hos os med, navnlig i Reformationstiden. For at noget Saadant ikke skal skee, hvad jeg mener, at baade den ærede Rigsdagsmand for Odense (Faber), der danner Minoriteten, og den ærede Cultusminister og mange flere endnu langt nødigere vilde see, for at det ikke skal skee, siger jeg, kender jeg ikke noget andet og bedre Middel end at give saamegen Frihed, som uden Fare kan gives indenfor Folketirken, og jeg kan ikke troe eller see, at der kan være den mindste Fare ved at lade en anden, jeg vedbliver at gjentage, af Kongen kaldet og af Biskoppen indviet Præst forrette de kirkelige Handlinger i den Kirke, til hvilken en anden Præst er bestiftet. Mange Steder staaer Kirken aaben baade Søn- og Sognebag, at Enhver kan frit gaae ind i den og forrette sin Andagt, men det er ikke Tilfældet hos os, og derfor have vi